

**Uchwała nr 147/2024
Senatu Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku
z dnia 30 września 2024 roku****w sprawie wyrażenia opinii
w przedmiocie odwołania mgr Moniki Luizy Dondalskiej
dotyczącego odmowy nadania stopnia doktora**

Działając na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. *o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki* (Dz.U. 2003 nr 65 poz. 595, dalej: *ustawa o stopniach i tytule*), w zw. z art. 179 ust. 2 i ust. 3 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – *Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*, w zw. z art. 193 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*, Senat Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku uchwała, co następuje:

§1

Senat Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku negatywnie opiniuje odwołanie Pani mgr Moniki Luizy Dondalskiej od uchwały nr 57/2024 Senatu Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku z dnia 27 maja 2024 roku *w sprawie nadania stopnia doktora sztuki w przewodzie doktorskim Pani mgr Monice Luizie Dondalskiej*.

§2

Niniejsza uchwała wchodzi w życie z dniem podpisania.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 16 lipca 2024 roku (doręczonym przez ePuap w dniu 17 lipca 2024 r.) Pani Monika Luiza Dondalska wniosła odwołanie od uchwały nr 57/2024 Senatu Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku z dnia 27 maja 2024 roku *w sprawie nadania stopnia doktora sztuki w przewodzie doktorskim Pani mgr Monice Luizie Dondalskiej*.

W ocenie skarżącej przedmiotowa uchwała zawiera w swej treści naruszenie licznych przepisów prawa.

Senat Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku ustosunkowuje się w sposób następujący do okoliczności wskazanych w wywiedzionym środku odwoławczym:

Procedura realizowana przez Senat Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku została przeprowadzona zgodnie z wytycznymi wskazanymi w dokumentach dotyczących nadawania stopnia doktora, w tym z obowiązującym w tym zakresie przepisami prawa oraz z zachowaniem właściwych terminów. Pewne niuanse związane ze stosowaną terminologią (decyzja/uchwała) podniesione przez skarżącą nie mają jakiegokolwiek wpływu na zapadłe w sprawie rozstrzygnięcie. Przytoczone w jego treści pouczenie było prawidłowe i pełne, stanowiło wprost powielenie zapisów ustawowych obowiązujących w tym zakresie.

W treści uchwały, wbrew twierdzeniom skarżącej, przywołano podstawę prawną oraz faktyczną zapadłego w sprawie rozstrzygnięcia. Sporządzone zostało również jego szczegółowe uzasadnienie precyzyjnie wskazujące na wszelkie uchybienia, jakich dopuściła się wnioskodawczyni, które ostatecznie w konsekwencji skutkowały odmową nadania skarżącej stopnia doktora.

W trakcie przeprowadzonych czynności związanych z wolą uzyskania przez Panią Monikę Luizę Dondalską stopnia doktora, skarżąca nie składała żadnych uwag, wniosków i zastrzeżeń także w zakresie konieczności odbywania egzaminów doktorskich, na które obecnie się powołuje. Pojawiły się one dopiero po odmowie nadania wnioskodawczyni stopnia doktora.

Głównym zarzutem, stawianym Komisji Doktorskiej, który w konsekwencji ma wpływ w stopniu bezpośrednim lub pośrednim na wiele obszarów odwołania, jest podnoszony brak oficjalnego stwierdzenia, czy mamy do czynienia z dysertacją czy też z opisem dzieła. Podkreślenia wymaga jednak fakt, iż opinia Promotora zawiera takowe stwierdzenie, a co za tym idzie rozstrzyga wątpliwość. Dokument ten, o którym nie wspomina skarżąca w treści wywiedzionego odwołania, został Jej udostępniony przez biuro RDA.

W tym miejscu warto przytoczyć cytaty z dysertacji Pani Moniki Luizy Dondalskiej, str. 123 – *Na końcu niniejszej pracy znajduje się zakończenie podsumowujące w jakim celu została napisana. Zaraz po nim została wypisana bibliografia zawierająca literaturę, na której bazowała autorka pisząca tę dysertację.* Słowa autora dysertacji również wyjaśniają z jakim typem pracy mamy do czynienia. Zastrzeżenia odnoszące się do pozytywnego zdania egzaminu doktorskiego z dyscypliny podstawowej a negatywnej oceny obrony pracy doktorskiej nie mających wiele wspólnego, jest daleko idącym sugerowaniem. Podczas egzaminu doktorskiego z dyscypliny podstawowej nie padły identyczne pytania jak podczas obrony pracy doktorskiej. Skład osobowy komisji nie był bliźniaczym. W związku z podawanym w odwołaniu tokiem myślenia – po pozytywnie zdanym egzaminie z dyscypliny podstawowej obrona mogłaby być w zasadzie niepotrzebna. W myśl sugestii odwołania – to pierwszy egzamin rozstrzyga, nie sposób zgodzić się jednak z powyższym twierdzeniem. Komisje zawsze mają pełną autonomię i kierują się własną oceną. Tak było w okolicznościach niniejszej sprawy. Warto w tym miejscu przypomnieć zastrzeżenia sformułowane przez Komisję Doktorską. Do głównych zarzutów stawianych doktorantce w trakcie publicznej obrony, dotyczącej dysertacji pt. „Unikatowa twórczość Raula Koczalskiego od opracowania do interpretacji na przykładzie niepublikowanych wybranych utworów”, należały przede wszystkim poniżej wymienione braki w analizie i wnikliwości badawczej omawianego tematu:

1. Pobieżność badawcza – Praca nie stanowi wnikliwego opracowania twórczości Raula Koczalskiego, a jedynie pobieżny opis niektórych aspektów jego życia i twórczości. Dysertacja ogranicza się do ogólnikowego przedstawienia zakresów czasowych i wydarzeń z życia kompozytora, nie wnikając w szczegóły artystycznego dorobku.
2. Brak pogłębionej analizy twórczości – Zamiast dokładnego opisu dorobku kompozytorskiego Koczalskiego, praca unika analizy jego utworów, co znacząco wpływa na brak głębszego zrozumienia unikatowości jego kompozycji.
3. Brak uzasadnienia postawionej tezy – Założenie pracy, jakim jest pokazanie unikatowości twórczości Koczalskiego poprzez zabiegi kompozytorskie i indywidualny styl, nie zostało przekonująco uzasadnione. Rozdział dotyczący tego zagadnienia liczy zaledwie dwie strony, a w nim brak wystarczających dowodów, które mogłyby udowodnić wyjątkowość stylu kompozytora.
4. Brak usystematyzowania dorobku – Dysertacja nie zawiera systematyzacji dorobku kompozytorskiego Koczalskiego, szczególnie w zakresie twórczości skrzypcowej. Brakuje podstawowych informacji o liczbie i charakterystyce jego kompozycji skrzypcowych, co uniemożliwia zrozumienie jego wkładu w tę dziedzinę.
5. Skromna bibliografia – Komisja wyraziła zaniepokojenie wątpliwie skromną bibliografią, która zawierała jedynie dwie polskojęzyczne pozycje oraz odniesienia do dwóch źródeł internetowych (wikipedia i culture.pl). Tego rodzaju bibliografia jest niewystarczająca dla pracy doktorskiej i podważa wiarygodność przedstawionych badań.
6. Problemy formalne pracy – Dysertacja liczy łącznie 125 stron, z czego tylko 55 stron to tekst, a resztę stanowią materiały nutowe. Praca została przygotowana w sposób niezgodny z ogólnie stosowanymi wytycznymi dotyczącymi formatowania prac doktorskich – m.in. użyto czcionki 14 zamiast 12, a marginesy były niespójne. Jeden z recenzentów zauważył, że przy prawidłowym sformatowaniu praca liczyłaby znacznie mniej stron, co wskazuje na nieadekwatność przedstawionej formy.
7. Brak rzetelnego przygotowania do prezentacji – Prezentacja doktorantki była krótka, trwała około 18 minut i miała formę swobodnej wypowiedzi, bez użycia wsparcia multimedialnego. Próba odtworzenia nagrań on-line zakończyła się niepowodzeniem, co wpłynęło na jakość i pełnię prezentacji dzieła. Warto w tym miejscu podkreślić, iż komisja zauważyła również brak swobody w posługiwaniu się językiem polskim w słowie mówionym.

Podczas dyskusji doktorantka nie zdołała przekonująco obronić swoich tez ani odnieść się do stawianych jej zarzutów. Nie przedstawiła dostatecznych argumentów dla obrony swojej dysertacji i nie uzasadniła decyzji o ograniczeniu bibliografii. Z tych powodów większość komisji, tj. pięciu z sześciu członków, uznała obronę za niewystarczającą, głosując przeciw lub wstrzymując się, co wpłynęło na wynik nieprzyjęcia obrony pracy doktorskiej.

Senat Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku wskazał w swojej uchwale szereg kluczowych aspektów, które wpłynęły na wynik tajnego głosowania i w konsekwencji - odmowę nadania stopnia doktora. Jednocześnie wskazany organ przeanalizował cały zgromadzony materiał dowodowy z należytą starannością.

Biorąc pod uwagę akta sprawy, brak jest podstaw do zakwestionowania prawidłowości tego postępowania.

Podsumowując, w toku postępowania nie doszło do naruszenia obowiązujących przepisów prawnych, dotyczących wskazanych wyżej kwestii w stopniu mogącym mieć wpływ na prawidłowość podjętej uchwały o odmowie nadania skarżącej stopnia doktora. Podjęta uchwała jest wyrazem woli organu kolegialnego, który biorąc pod uwagę całość okoliczności sprawy, zarówno przemawiające na korzyść strony jak i przeciwko niej, podjął w głosowaniu autonomiczną decyzję o sposobie załatwienia sprawy. Samo zaś merytoryczne rozstrzygnięcie, w tym ocena recenzji, ich rzetelność i fachowość, mogła zostać wyrażona tylko w dyskusji i następnie głosowaniu nad treścią uchwały, co w niniejszej sprawie miało miejsce.

Rektor
Akademii Muzycznej
im. Stanisława Moniuszki
/-/
prof. dr hab. Ryszard Minkiewicz